

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/91/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010763
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010763.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti odsúdenému V. N., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom K. M. č. XX, okres Y., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 05. októbra 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. júla 2022, sp. zn. 37Pp/214/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. júla 2022, sp. zn. 37Pp/214/2022, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) sa návrh odsúdeného V. N. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podal sťažnosť odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Sťažnosť odsúdený dodatočne písomne odôvodnil s tým, že priznáva v plnom rozsahu svoju vinu za spáchanú trestnú činnosť, veľmi to oľutoval a nikdy viac vo svojom živote už nemieni porušiť zákon, pričom sľubuje, že sa nikdy nedopustí ani len priestupku. Týmto prosí krajský súd o podmiennečné prepustenie na slobodu. Uviedol, že má 60 rokov, je onkologicky chorým človekom, ktorý má za sebou operáciu zhubného nádoru na obličke, infarkt myokardu a artritídu žalúdka. Vzhľadom na jeho zdravotný stav, preto žiada krajský súd o prepustenie na slobodu, aby mohol dožiť zvyšok svojho života v blízkosti svojej najbližšej rodiny. Ďalej uviedol, a to konkrétne k vytýkaným skutočnostiam v hodnotení ústavu, že lieky uložené v skrinke, sú jeho osobnými liekmi, ktoré pravidelne užíva a len nedopatrením si ich dával na ráno s ich uložením do osobnej skrinky. V ústave sa pravidelne zúčastňoval brigád v oddiele, pričom zároveň priznal pár sporných hádok so spoluväzňami, avšak išlo len o nedorozumenie. K svojej trestnej minulosti uviedol, že naposledy bol vo výkone trestu na Slovensku v rokoch 2002-2003. Odsúdený už nemá v úmysle pokračovať v recidíve, pretože v danej jeho životnej situácii považuje život na slobode ako najvzácnejšiu cennosť a tým aj prehodnotil svoje spoločenské správanie v jeho ďalšom živote. Na záver odsúdený žiada súd o kladné rozhodnutie o jeho návrhu o podmiennečné prepustenie a súčasne žiada súd o uloženie maximálnej dĺžky skúšobnej doby, pričom sľubuje, že bude dodržiavať všetky určené povinnosti či obmedzenia, ktoré by mu boli uložené v skúšobnej dobe.

Prokurátor sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť. Prokurátor sa k písomne odôvodnenej sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na základe preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, krajský súd zistil, že okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

V rámci preskúmania správnosti samotného výroku napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 Tr. zák. a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 Tr. zák.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného, rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V odôvodnení svojho rozhodnutia, na obsah ktorého týmto krajský súd poukazuje v celom rozsahu v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu, avšak nebola kumulatívne u neho splnená podmienka preukázania polepšenia a podmienka v podobe odôvodnenej pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného v prípade jeho prepustenia pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa názoru krajského súdu záver okresného súdu o nesplnení zákonnej podmienky preukázania polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a správaním sa počas výkonu trestu má úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. sa posudzuje celá doba výkonu trestu odsúdeného. Už od nástupu výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným je cieľom výkonu tohto trestu pôsobiť na odsúdeného v tom smere, aby sa podriadil normám správania. Je potom na odsúdenom, či sa podriadi týmto normám a či podriadenie sa týmto normám je jeho dobrovoľným predsavzatím, alebo ide len o okolnosťami výkonu trestu vynútené podriadenie sa týmto normám. Z hľadiska preukázania polepšenia v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. preto podľa názoru krajského súdu sa vyžaduje, aby odsúdený počas celej doby výkonu trestu dodržiaval ústavný poriadok a normy správania sa. Tu treba zdôrazniť, že súdna prax z hľadiska splnenia podmienky preukázania polepšenia akceptuje možnosť existencie určitých nedostatkov v krátkej dobe po nástupe z dôvodu adaptačných problémov, avšak takéto nedostatky z hľadiska preukázania polepšenia nemožno akceptovať u odsúdených, ktorí majú skúsenosť s podmienkami výkonu trestu, teda u odsúdených, ktorí sú opakovane vo výkone trestu pre recidívu trestnej činnosti. Z uvedeného vyplýva, že zistené porušovania či už ústavného poriadku odsúdeným vo výkone trestu odňatia slobody alebo v rámci programu zaobchádzania výkonom trestu odsúdený, v ktorom zľahčuje a bagatelizuje svoju trestnú činnosť, a pritom bol viackrát súdne trestaný, ako aj s ohľadom na to, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody už po štvrtýkrát, tak rovnako aj podľa názoru krajského súdu bráni vyvodu odôvodneného záveru v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie.

S poukazom na pozitívne zistenie nedostatkov v správaní sa odsúdeného počas aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody, jeho trestnú minulosť ako aj na odsúdenému už raz danú možnosť nápravy formou podmiennečného prepustenia, sa krajský súd stotožnil so správnosťou záveru okresného súdu o nesplnení zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 Tr. zák.

Keďže s poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná, podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.